

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL CONSTANȚA
SECTIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE PENALE CU MINORI ȘI DE FAMILIE
Dosar nr. xxx

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 12 Februarie 2026

Complet specializat pentru cauze penale constituit din:

PREȘEDINTE -

Judecător -

Grefier -

Cu participarea **Ministerului Public prin procuror** din cadrul
Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Constanța

S-a luat în examinare apelul declarat de **inculpatul**, trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de: însușirea bunului găsit sau ajuns din eroare la făptuitor, prev. de art. 243 alin. (1) Cod penal; operațiuni ilegale cu instrumente de plată fără numerar, prev. de art. 250¹ alin. (1) Cod pen; efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos în formă continuată (7 acte materiale) prev. de art. 250 alin. (1) din C. Pen, cu aplic. art. 35 alin. (1) Cod pen.; accesul ilegal la un sistem informatic în formă continuată (7 acte materiale), prev. de art. 360 alin. (1) și (3) C. Pen. cu aplic. art. 35 alin (1) Cod pen., toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 și 2 Cod penal, împotriva sentinței penale nr. XXX din data de XXX pronunțată de **Tribunalul Constanța** în dosarul penal nr. XXX.

La apelul nominal făcut în ședință publică, a **răspuns** apelantul-inculpat, asistat de apărător ales, avocat, conform împuternicirii avocațiale Seria nr. /2025, emisă de Baroul Constanța- cabinet individual, **lipsă** fiind intimatul-persoană vătămată SS.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

La interpelarea președintelui de complet, reprezentantul Ministerului Public și apărătorul apelantului-inculpat, având pe rând cuvântul, arată că nu au cereri prealabile de formulat.

Curtea acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public și apărătorului inculpat în ceea ce privește oportunitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, așa cum rezultă din încheierea din 09.02.2026.

Apărătorul apelantului inculpat, avocat, având cuvântul, este de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, apreciind că este o problemă reală de drept care nu se poate rezolva printr-o interpretare obișnuită, judiciară, având în vedere că există mai multe texte legale, incriminări care, practic, se suprapun.

Din acest punct de vedere apreciază că, pentru a îndeplini previzibilitatea legii penale, egalitatea de tratament juridic și aplicarea unitară a normelor de drept, trebuie sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție.

Cu încuviințarea instanței depune la dosar concluzii scrise cu privire la aspectele puse în discuție.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, apreciază că nu este necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, dar lasă la aprecierea instanței cu privire la acest aspect.

Apreciază că s-a cristalizat o practică judiciară pe acest domeniu, fiind chiar și o discuție, inclusiv cu reprezentanții Institutului Superior al Magistraturii, de unificare a practicii în acest domeniu.

Ulterior, apreciază că s-a cristalizat suficient practica în domeniu, astfel încât nu este absolut necesară o astfel de sesizare.

Apărătorul apelantului inculpat , **avocat** , apreciază că există o suprapunere clară, deținerea apare și în art. 250 și în art.250¹ și în art. 243, astfel că este clar că utilizarea presupune deținerea, însușirea presupune deținerea și este necesară o clarificare a acestor aspecte, pentru că legea penală trebuie să fie clară.

Curtea declară închise dezbaterile și rămâne în pronunțare.

CURTEA,

În temeiul disp. art. 391 C.p.p., având nevoie de timp pentru a delibera, urmează a stabili pronunțarea la data de **26.02.2026**.

Pe cale de consecință,

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN NUMELE LEGII DISPUNE:

Stabilește pronunțarea la data de **26.02.2026**.

Pronunțată prin punerea la dispoziția părților și procurorului, prin mijlocirea grefei instanței, astăzi, 12.02.2026.

Președintele completului,

Grefier,

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL CONSTANȚA
SECTIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE PENALE CU MINORI ȘI DE FAMILIE
Dosar nr. XXX

ÎNCHEIERE

Sedința publică de la 26 Februarie 2026
Complet specializat pentru cauze penale constituit din:
PREȘEDINTE -
Judecător -
Grefier -

Cu participarea **Ministerului Public prin procuror** din cadrul **Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Constanța**

S-a luat în examinare apelul declarat de **inculpatul**, trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de: însușirea bunului găsit sau ajuns din eroare la făptuitor, prev. de art. 243 alin. (1) Cod penal; operațiuni ilegale cu instrumente de plată fără numerar, prev. de art. 250¹ alin. (1) Cod pen; efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos în formă continuată (7 acte materiale) prev. de art. 250 alin. (1) din C. Pen, cu aplic. art. 35 alin. (1) Cod pen.; accesul ilegal la un sistem informatic în formă continuată (7 acte materiale), prev. de art. 360 alin. (1) și (3) C. Pen. cu aplic. art. 35 alin (1) Cod pen., toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 și 2 Cod penal, împotriva sentinței penale nr. XXX din data de XXX pronunțată de **Tribunalul Constanța** în dosarul penal nr. XXX.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 12.02.2026 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta încheiere, când instanța a stabilit, în conformitate cu disp.art.391 alin.1 Cod pr. penală, pronunțarea la data de 26.02.2026.

CURTEA:

În ceea ce privește sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, se constată următoarele:

I. Asupra admisibilității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, se constată că, la termenul de judecată din data de 12.02.2026, Curtea de Apel Constanța, investită cu soluționarea cauzei penale nr. XXX, în apelul formulat de apelantul inculpat CCI a pus în discuție, din oficiu, necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție- în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

"Dacă, în ipoteza deținerii și folosirii fără drept a unui instrument de plată fără numerar însușit pe nedrept, prin efectuarea unor operațiuni contactless, operează concursul de infracțiuni între art. 243 alin. 1 C.pen. (însușirea bunului găsit sau ajuns din eroare la făptuitor), Art. 250 alin. 1 Cod Penal (efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos) și Art. 250 indice 1 alin. 1 Cod Penal (operațiuni ilegale cu instrumente de plată fără numerar) sau suntem în prezența unității de infracțiuni ca urmare a absorbției infracțiunii prevăzute de art. 250 indice 1 alin. 1 Cod Penal în infracțiunea

prev. de art. 243 alin. 1 C.pen. ("deținerea") și în infracțiunea prev. de art. 250 alin. 1 C.pen. ("în vederea utilizării frauduloase a unui instrument de plată fără numerar")."

Potrivit art. 475 Cod procedură penală „Dacă, în cursul judecării, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că există o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

Astfel, se constată că cererea de sesizare este formulată de o instanță investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță (instanța de apel), de lămurirea chestiunii de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei, iar asupra chestiunii de drept Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Prin urmare, se constată că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate, prevăzute de art. 475 Cod procedură penală.

II. Expunerea succintă a cauzei

Prin sentința penală nr. XXX din data de XXX pronunțată de Tribunalul Constanța în dosarul penal nr. XXX s-au hotărât următoarele:

„În baza art. 243 alin. 1 C. pen., și art. 396 alin. 10 c.p.p., condamnă pe inculpatul CCI la pedeapsa de 1 lună închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de însușirea bunului găsit sau ajuns din eroare la făptuitor.

În baza art. 250 ind. 1 alin. 1 C. pen., cu aplic. art. 396 alin. 10 c.p.p., condamnă pe același inculpat la pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de operațiuni ilegale cu instrumente de plată fără numerar.

În baza art. 250 alin. 1 C. pen. cu aplic. art. 35 alin. 1 C. pen. art. 396 alin. 10 c.p.p., condamnă pe același inculpat la pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos, în formă continuată (7 acte materiale).

În baza art. 360 alin. 1 C. pen. cu aplic. art. 35 alin. 1 C. pen., și art. 396 alin. 10 c.p.p., condamnă pe același inculpat la pedeapsa de 6 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de acces ilegal la un sistem informatic, în formă continuată (7 acte materiale)

În baza art. 38 alin. 1 și 2 c.p., art. 39 alin. 1 lit. b) cod penal, contopește cele 4 pedepse stabilite prin prezenta și aplică pedeapsa cea mai grea, de 1 an și 6 luni închisoare, la care adaugă sporul de 8 luni și 10 zile închisoare, reprezentând 1/3 din totalul celorlalte 3 pedepse.

În final, inculpatul execută pedeapsa închisorii de 2 ani, 2 luni și 10 zile.

În baza art. 91 C. pen. dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere și stabilește un **termen de supraveghere de 2 ani și 6 luni**, conform dispozițiilor art. 92 C. pen.

În baza art. 93 alin. (1) C. pen. obligă inculpatul ca, pe durata termenului de supraveghere, să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune Constanța, la datele fixate de acesta;
- b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;
- d) să comunice schimbarea locului de muncă;
- e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 93 alin. (2) lit. b) C. pen. impune condamnatului să execute următoarea obligație: să frecventeze un program de reintegrare socială derulat de către Serviciul de Probațiune Constanța sau organizat în colaborare cu instituții din comunitate.

În baza art. 93 alin. (3) C. pen., pe parcursul termenului de supraveghere, inculpatul va presta o muncă neremunerată în folosul comunității în cadrul Agenției Județene de Ocupare și Formare Profesională sau Primăriei/Consiliului Local Tuzla, pe o perioadă de 90 zile lucrătoare.

În baza art. 91 alin. (4) C. pen. atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 96 C. pen.

Constată că acțiunea civilă formulată de persoana vătămată cu privire la prejudiciul produs prin infracțiunile deduse judecării a fost stinsă prin plată.

În baza art. 25 raportat la art. 397 C.proc.pen. coroborat cu art. 1357 și urm. C. civ., respinge, ca neîntemeiate, restul pretențiilor civile formulate în cauză de persoana vătămată (500 lei, 50 euro și 20 USD).

În baza art. 274 alin. 1 C.pr. penală, îl obligă pe inculpatul la plata sumei de 2000 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de statul român.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 04.07.2025, prin punerea la dispoziție prin mijlocirea grefei, conform art. 405 alin. (1) din codul de procedură penală."

Pentru a pronunța această hotărâre prima instanță a reținut, în esență, următoarele:

"Prin rechizitoriul nr. XXX al Parchetului de pe lângă Tribunalul Constanța, a fost trimis în judecată inculpatul pentru săvârșirea infracțiunilor de: însușirea bunului găsit sau ajuns din eroare la făptuitor, prev. de art. 243 alin. (1) Cod penal; operațiuni ilegale cu instrumente de plată fără numerar, prev. de art. 250 ind. 1 alin. (1) Cod pen; efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos în formă continuată (7 acte materiale) prev. de art. 250 alin. (1) din C. Pen, cu aplic. art. 35 alin. (1) Cod pen.; accesul ilegal la un sistem informatic în formă continuată (7 acte materiale), prev. de art. 360 alin. (1) și (3) C. Pen. cu aplic. art. 35 alin (1) Cod pen., toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 și 2 Cod penal.

În rechizitoriu, în sarcina inculpatului, s-a reținut, în esență, că, la data de 19 iulie 2022, și-a însușit, pe nedrept, cardul bancar BCR, aparținând persoanei vătămate, cu care a efectuat, în aceeași zi, în intervalul orar 19:20-19:45, în mod fraudulos, șapte (7) tranzacții financiare neautorizat, la diferite societăți comerciale, în valoarea totală de 665,96 lei.

Situația de fapt menționată în rechizitoriu se susține cu următoarele mijloace de probă: declarație persoana vătămată; înscrisuri: extrase de cont depuse la dosarul cauzei de către persoana vătămată; procese verbale de vizionare înregistră video; proces verbal de investigații; declarație suspect/inculpat.

În ședința de judecată din data de 04.10.2024, instanța a admis cererea inculpatului de a fi judecat potrivit procedurii simplificate a recunoașterii învinuirii, întrucât acesta a recunoscut în totalitate săvârșirea infracțiunilor reținute în sarcina sa în actul de sesizare, solicitând să nu se mai administreze alte probe în fața instanței, ci judecata să se facă în baza probelor administrate în faza de urmărire penală și a înscrisurilor noi prezentate de părți.

La termenul din 07.02.2025, instanța a admis cererea de schimbare a încadrării juridice formulată de către Parchetul de pe lângă Tribunalul Constanța, din infracțiunea prev. de art. 360 alin. 1 și 3 Cod penal cu aplic. art. 35 alin.1 Cod penal, în infracțiunea prev. de art. 360 alin. 1 Cod penal cu aplic. art. 35 alin.1 Cod penal.

Analizând întregul probatoriu administrat în cauză, instanța reține următoarele:

La data de 20 iulie 2022, organele de cercetare penală din cadrul Poliției stațiunii Costinești au fost sesizate de către SS cu privire la faptul că, în data de 19 iulie 2022, i-a

fost sustras o borsetă de culoare neagră, în care deținea actul de identitate, permisul de conducere, cardul bancar BCR, cardul de sănătate și suma de aproximativ 500 RON. De asemenea, în intervalul orar 19:20 - 19:45 au fost efectuate șapte tranzacții de cumpărături, fără știrea sa, fiindu-i retrasă din contul bancar menționat suma de 665,96 de lei, despre care a fost informat prin mesaje trimise de către aplicația George BCR.

Conform declarației persoanei vătămate , în data de 19 iulie 2022, în jurul orei 19:20, a fost informat prin aplicația bancară George BCR, că din contul său au fost efectuate mai multe tranzacții, patru dintre ele fiind efectuate la Lidl Tuzla, două tranzacții către Tuzla și o tranzacție către SRL, însumând un cuantum de 665,56 lei. Acesta a susținut că, în aceea zi, în jurul orei 18:20, în timp ce se pregătea să plece din localitatea Costinești către gara Constanța, a lăsat pentru câteva minute autoturismul neasigurat și cu geamul deschis, deoarece și-a adus aminte că a uitat ceva în casă, borseta sa cu bunurile menționate în denunț, fiind pe bancheta față dreapta. În momentul în care acesta a plecat spre Constanța, nu am mai verificat prezența borsetei, urmând ca în jurul orei 19:20, în aceeași zi, să fie notificat de aplicația George BCR că de pe contul sau sunt efectuate mai multe tranzacții. În următoarea zi, în jurul orei 6:11 a fost contactat telefonic de către un reprezentant al Selgros Agigea, care l-a informat că documentele sale au fost găsite într-un cărucior destinat cumpărăturilor.

Din cuprinsul extrasului de cont depus de către persoana vătămată SS reiese faptul că la data de 19 iulie 2022, de pe cardul bancar BCR aparținând acestuia, cu numărul de cont XXX au fost efectuate un număr de șapte tranzacții după cum urmează:

1. o tranzacție în valoare de 89,96 RON efectuată la 19:21 la Lidl România;
2. o tranzacție de 100 RON efectuată la 19:29 la Lidl România;
3. o tranzacție de 100 RON efectuată la 19:40 la Lidl România;
4. o tranzacție de 100 RON efectuată la 19:41 la Lidl România;
5. două tranzacții în valoare de 92 RON fiecare, la 19:43 și la 19:45 la S.C. AN DARK STORE S.R.L.;
6. o tranzacție în valoare de 92 RON la ora 19:47 la S.C. S.R.L.

Conform procesului verbal din data de 20 iulie 2022 de vizionare a imaginilor surprinse de camerele de supraveghere din interiorul societăților, unde au fost efectuate tranzacțiile neautorizate, rezultă că:

În interiorul societății S.R.L., din comuna Tuzla, la ora 18:42 se poate observa o persoană de sex bărbătesc, cu înălțime de aproximativ 180 cm, părul închis la culoare, tuns scurt, cu un tricou tip "polo", de culoare roz, cu o pereche de pantaloni scurți de culoare portocaliu, care are un telefon mobil în mâna stângă iar în mâna dreaptă o pereche de chei. În momentele următoare, aflându-se la casa de marcat a societății mai sus menționate, se observă cum îi cere persoane de sex femeiesc, care se află la casa de marcat, patru pachete de țigări. La momentul 18:43 (având în vedere decalajul de oră) se poate observa cum persoană de sex bărbătesc scoate un card bancar de culoare galbenă, cu care a efectuat o plată tip contactless, după care a luat bonul fiscal și pachetele de țigări și s-a îndreptat către ieșirea din magazin. Ulterior, același bărbat revine magazin, cerând din nou patru pachete de țigări persoanei de sex femeiesc, care se afla la aceeași casă de marcat iar la momentul 18:46, se poate observa cum persoana de sex bărbătesc scoate din nou un card bancar de culoare galbenă, cu care efectuează o plată tip contactless, după care ia bonul fiscal și pachetele de țigări și pleacă către ieșirea din magazin.

În interiorul societății S.R.L., din comuna Tuzla, la ora 19:47, se poate observa aceeași persoană descrisă mai sus, aflându-se la casa de marcat a societății, care îi cere persoane de sex femeiesc, care se afla la casa de marcat, patru pachete de țigări. Ulterior, la momentul 19:47, se poate observa cum persoana de sex bărbătesc scoate un card

de culoare galbenă, cu care a efectuat o plată tip contactless, după care a luat bonul fiscal și pachetele de țigări și s-a îndreptat către ieșirea din magazin.

În interiorul magazinului Lidl din comuna Tuzla, se poate observa cu aceeași persoană de sex bărbătesc, care stă la rând la casa numărul șase. La momentul 07:19, după ce angajatul scanează produsele, persoana de sex bărbătesc realizează tranzacția cu cardul bancar. La momentul 07:19:43, după ce a achitat produsele, persoana de sex bărbătesc a pus produsele în cărucior și s-a îndreptat către ieșirea din magazin. La momentul 07:29:50 se observă cum aceeași persoană de sex bărbătesc a cumpărat un voucher de cumpărături, la casa de marcat numărul unu. La momentul 07:29:58 se observă cum persoana de sex bărbătesc a scos cardul bancar și a efectuat tranzacția. La momentul 07:36:57 se observă cum persoana de sex bărbătesc așteaptă să plătească, pe casa de marcat putând fi observat un tichet asemănător cu cel dinainte. La momentul 07:37:27 se observă cum persoana de sex bărbătesc plătește voucherul folosind cardul bancar. În continuare, acesta poate fi observat cum se deplasează la o altă casă de marcat, de unde ia un voucher asemănător, urmând să se întoarcă la casa de marcat anterioară, unde la momentul de 07:38:24 efectuează cu cardul bancar o altă plată. Imediat după această plată părăsește magazinul.

În continuarea cercetărilor penale, având în vedere că documentele persoanei vătămate au fost găsite, la data de 20 iulie 2022, într-un coș de cumpărături al magazinului aparținând S.C. Selgros Cash & Carry România s-a procedat la vizionare a înregistrărilor de la punctul comercial, ocazie cu care au fost constatate următoarele aspecte:

La momentul 06:05:20, pe camera de supraveghere Parcare culoar 1.2 poate fi observat o persoană de sex bărbătesc cu aceleași semnalmente menționate mai sus, în timp ce ia un căruț de cumpărături în care nu se află nimic. Persoana își continua deplasarea în parcare, împingând căruciorul.

În continuare, la momentul 06:06:30 se observă cum persoana se îndreaptă către ușa de acces a magazinului, împingând căruciorul în care se află mai multe sticle de bere și un pachet de culoare alb.

La momentul 06:08:13, pe camera Intrare magazin se observă cum persoana ia pachetul de culoare alb, care se afla în cărucior și îl înmânează unui angajat, de la intrare în magazin.

La momentul 06:21:45, pe camera LPR Iesire STSUD, urmărind persoană, se poate observa cum acesta conduce un autoturism marca Dacia Spring, de culoare gri, cu nr. de înmatriculare XXX, acesta părăsind parcare.

Conform procesului verbal de investigații din data de 21 iulie 2022, reiese din analiza bunurilor fiscale, puse la dispoziție de către reprezentanții societăților la care au fost efectuate tranzacțiile, ca momentele operațiunilor corespund cu extrasul de cont pus la dispoziția organelor de cercetare penală de către persoana vătămată. De asemenea, S.C. Selgros Cash & Carry România ne-a pus la dispoziție factura emisă cu ocazia cumpărăturilor efectuate, de către persoana care a adus documentele persoanei vătămate la recepția punctului de lucru. În acest sens a fost identificat inculpatul . În continuare, din investigațiile efectuate, a părăsit parcare S.C. Selgros Cash & Carry România cu un autoturism, marca Dacia Spring, cu numărul de înmatriculare XXX, de culoare gri, care a fost surprins pe camerele de supraveghere. Conform verificărilor efectuate de către organele de cercetare penală, s-a stabilit că autoturismul respectiv este proprietatea soției inculpatului , respectiv a numitei .

Fiind audiat inculpatul , recunoaște săvârșirea faptei și declară că își desfășoară activitatea într-o măcelărie, în cadrul supermarketului Penny. La data de 19 iulie 2022, la ieșirea din tură, exact la ieșirea din incinta măcelăriei, a găsit, legate cu un elastic, un card bancar, un act de identitate al cărui nume nu-l mai reține, dar despre care își aduce aminte că locuia în sectorul 3 din București și mai multe carduri de la magazine, printre care și o

legitimație de Selgros. A decis să ia acele carduri și documente și, în drum spre domiciliul său, s-a hotărât să folosească cardul pentru cumpărături. Își amintește că a fost prima oară la supermarketul Lidl, unde a cumpărat niște conserve și vouchere în valoare de 100 RON. În continuare, s-a deplasat la magazinul Angeli, cel de pe partea cu Lidl, de unde a cumpărat de două ori, patru pachete de țigări, de același tip. Am mai vrut să mai efectueze o tranzacție, însă nu a reușit deoarece îi cerea pinul cardului. Își amintește că, în total, a cheltuit aproximativ 600 – 700 RON. Văzând că nu mai poate face tranzacții, a decis să se ducă acasă. Următoarea dimineață, înainte de a intra în programul de muncă a decis să se deplaseze la Selgros, unde a lăsat documentele. Inculpatul declară că este dispus să achite prejudiciul cauzat persoanei vătămate. Referitor la furtul borsetei, menționează că nu are nicio legătură, deoarece acesta a fost de muncă în acea săptămână, și nu avea cum să se afle în comuna XXX în acea perioadă. De asemenea, precizează că, pe lângă acele documente, nu se află nici o sumă de bani. În final, inculpatul declară că regretă faptele săvârșite.

În cursul judecății, așa cum s-a evidențiat anterior, inculpatul s-a prevalat de procedura simplificată a recunoașterii învinuirii.

În contextul celor expuse, instanța reține că faptele, așa cum au fost redată în rechizitoriu, există, constituie infracțiuni și au fost săvârșite de inculpat cu forma de vinovăție cerută de lege.

Sub aspect obiectiv, faptele inculpatului CCI, care, la data de 19 iulie 2022 și-a însușit, pe nedrept, cardul bancar BCR, aparținând persoanei vătămate SS, cu care a efectuat, în aceeași zi, în intervalul orar 19:20-19:45, în mod fraudulos, șapte (7) tranzacții financiare neautorizat, la diferite societăți comerciale, în valoarea totală de 665,96 lei, întrunesc elementele de tipicitate ale infracțiunilor de însușirea bunului găsit sau ajuns din eroare la făptuitor, prev. de art. 243 alin. (1) C. pen., operațiuni ilegale cu instrumente de plată fără numerar, prev. de art. 250 ind. 1 alin. (1) C. pen, efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos în formă continuată (7 acte materiale) prev. de art. 250 alin. (1) din C. Pen, cu aplic. art. 35 alin. (1) C. pen., accesul ilegal la un sistem informatic în formă continuată (7 acte materiale), prev. de art. 360 alin. (1) C. Pen. cu aplic. art. 35 alin (1) C. Pen., toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 și 2 Cod penal.

Sub aspect subiectiv, inculpatul a acționat cu intenție directă, în cazul fiecăreia dintre cele 4 infracțiuni.

La individualizarea pedepselor ce urmează a fi stabilite inculpatului, instanța va avea în vedere criteriile prev. de art. 74 C.pen., și anume: dispozițiile din partea generală a Codului Penal privind infracțiunea consumată și pe cele privind forma continuată; limitele de pedeapsă prevăzute în partea specială, reduse în condițiile art. 396 alin. 10 c.p.p.; împrejurările comiterii infracțiunilor și gravitatea acestora (pe care, în concret, în raport de situația de fapt mai sus-expusă, instanța o apreciază ca fiind relativ ridicată) persoana și conduita inculpatului – are 45 ani, nu are antecedente penale, a recunoscut săvârșirea infracțiunilor.

În aceste condiții, instanța apreciază că scopul preventiv educativ al sancțiunii poate fi atins prin aplicarea unei pedepse de 1 lună închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de însușirea bunului găsit sau ajuns din eroare la făptuitor, a unei pedepse de 1 an și 6 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de operațiuni ilegale cu instrumente de plată fără numerar, a unei pedepse de 1 an și 6 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos, în formă continuată (7 acte materiale), și respectiv a unei pedepse de 6 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de acces ilegal la un sistem informatic, în formă continuată (7 acte materiale).

În baza art. 38 alin. 1 și 2 c.p., art. 39 alin. 1 lit. b) cod penal, instanța va contopi cele 4 pedepse stabilite prin prezenta și va aplica pedeapsa cea mai grea, de 1 an și 6 luni închisoare, la care va adăuga sporul de 8 luni și 10 zile închisoare, reprezentând 1/3 din

totalul celorlalte 3 pedepse. În final, inculpatul va executa pedeapsa închisorii de 2 ani, 2 luni și 10 zile.

Cu privire la individualizarea judiciară a executării pedepsei rezultante, instanța reține dispozițiile art. 91 C. pen., conform cărora se poate dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei pe o anumită durată cu îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții: pedeapsa aplicată, inclusiv în caz de concurs de infracțiuni, este închisoarea de cel mult 3 ani, infractorul nu a mai fost condamnat anterior la pedeapsa închisorii mai mare de un an, cu excepția cazurilor prevăzute în art. 42 sau pentru care a intervenit reabilitarea ori s-a împlinit termenul de reabilitare, infractorul și-a manifestat acordul de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității, în raport de persoana infractorului, de conduita avută anterior săvârșirii infracțiunii, de eforturile depuse de acesta pentru înlăturarea sau diminuarea consecințelor infracțiunii, precum și de posibilitățile sale de îndreptare, instanța apreciază că aplicarea pedepsei este suficientă și, chiar fără executarea acesteia, condamnatul nu va mai comite alte infracțiuni, însă este necesară supravegherea conduitei sale pentru o perioadă determinată.

Instanța consideră că în prezenta cauză sunt îndeplinite cerințele prevăzute de legiuitor, condamnarea prin prezenta sentință fiind de 2 ani, 2 luni și 10 zile închisoare, iar inculpatul nu s-a sustras de la urmărire penală ori judecată, nu a încercat zădărnicierea aflării adevărului ori a identificării și tragerii la răspundere penală, astfel încât instanța are convingerea că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea de către acesta a pedepsei aplicate.

Față de aceste considerente, în baza art. 91 C. pen. va dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere și stabilește un termen de supraveghere de 2 ani și 6 luni, conform dispozițiilor art. 92 C. pen.

În baza art. 93 alin. (1) C. pen., va obliga inculpatul ca, pe durata termenului de supraveghere, să respecte următoarele măsuri de supraveghere: să se prezinte la Serviciul de Probațiune Constanța, la datele fixate de acesta; să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa; să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile; să comunice schimbarea locului de muncă; să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 93 alin. (2) lit. b) C. pen., va impune condamnatului să execute următoarea obligație: să frecventeze un program de reintegrare socială derulat de către Serviciul de Probațiune sau organizat în colaborare cu instituții din comunitate.

În baza art. 93 alin. (3) C. pen., pe parcursul termenului de supraveghere, inculpatul va presta o muncă neremunerată în folosul comunității în cadrul Agenției Județene de Ocupare și Formare Profesională sau Primăriei/Consiliului Local XXX, pe o perioadă de 90 zile lucrătoare.

În baza art. 91 alin. (4) C. pen. va atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 96 C. pen.

Instanța constată că acțiunea civilă formulată de persoana vătămată SS cu privire la prejudiciul produs prin infracțiunile deduse judecătii a fost stinsă prin plată. În acest sens este avută în vedere chitanța de depunere a sumei de 680 lei, din data de 27 iulie 2022 (fila 17 dosar instanță).

În ceea ce privește restul pretențiilor civile formulate în cauză de persoana vătămată (respectiv sumele de 500 lei, 50 euro și 20 USD), se constată că acestea derivă dintr-o pretinsă infracțiune de furt, pentru care, de altfel, prin rechizitoriu s-a dispus clasarea (instanța nefiind investită cu soluționarea acțiunii penale cu privire la această faptă). În consecință, în baza art. 25 raportat la art. 397 C.proc.pen. coroborat cu art. 1357 și urm. C. civ., instanța va respinge, ca neîntemeiate, restul pretențiilor civile formulate în cauză de persoana vătămată cu privire la aceste sume de bani.

În baza art. 274 alin. 1 C.pr. penală, îl va obliga pe inculpatul CCI la plata sumei de 2000 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de statul român.”

Împotriva sentinței penale nr. XXX din XXX pronunțată de Tribunalul XXX în dosarul penal nr. XXX a declarat apel inculpatul , solicitând încetarea procesului penal ca urmare a intervenției prescripției răspunderii penale în ceea ce privește infracțiunea de însușirea bunului găsit și achitarea inculpatului pentru o parte dintre infracțiunile pentru care a fost trimis în judecată.

În concret, apelantul inculpat a considerat că în mod greșit instanța de fond a condamnat inculpatul pentru cele două infracțiuni prevăzute de art. 250 indice 1 alin. 1 C.pen și art. 250 alin. 1 c.pen.. A considerat că se impune achitarea inculpatului pentru infracțiunea prevăzută de art. 250 indice 1, ori în baza art. 16 alin. 1 lit. a C.proc.pen. (*dacă se reține că fapta descrisă de art 250' C.pen. nu a avut loc, nefiind vorba de operațiuni ilegale, ci doar frauduloase*), ori în baza art. 16 alin. 1 lit. b) fapta nu este prevăzută de legea penală (*în cazul în care se opinează că art. 250 indice 1 C.pen este absorbit de art 250 C.pen*).

Inculpatul a efectuat mai multe plăți la POS contactless, fără a depăși limita de 100 lei, neutilizând un cod PIN, astfel că până la această valoare, accesul nu era restricționat. Opinia noastră a fost în sensul reținerii art. 250 alin. 1 Cod penal și nu ale art. 250 indice 1 alin. 1, având în vedere practica constantă a instanțelor la nivel național inclusiv a ICCJ. Singura controversă din practică a fost aceea dacă alături de art. 250 alin. 1 Cod penal se reține sau nu și art 360 alin. 1 Cod penal, nu și aplicarea art. 250 indice 1 C.pen concomitent cu art. 250 alin. 1 C.pen. Opinia noastră a fost în sensul reținerii art. 250 alin 1 alături art. 360 alin. 1 având în vedere Decizia 53/28.09.2022 a ICCJ pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, unde se face trimitere la RIL -Decizia 15/14.10.2013.

Art. 250 indice 1 C.pen prevede: "*Deținerea în vederea utilizării frauduloase a unui instrument de plată fără numerar însușit prin săvârșirea uneia dintre faptele prevăzute la art. 228, art. 229, art. 233-236, art. 238, art. 239, art.243, art. 244 și art. 295 se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani.*"

Art. 250 indice 1 a fost introdus în Codul penal prin Legea nr, 207/2021, având ca sursă de inspirație dispozițiile art. 4 lit. c) din Directiva (UE) 2019/713 (Directiva non- cash), urmărindu-se incriminarea de sine stătătoare a unor acte precum posesia de instrumente de plată prin operațiuni ilegale (clonare, softuri colectarea \$1 de date etc) cu intenția de a comite fraude, fără a trece la utilizarea frauduloasă efectivă a unui card, adică a mijloacelor de plată fără numerar.

Infracțiunea prevăzută de art. 250 indice 1 alin 1 Cod penal se referă la operațiuni ilegale cu instrumente de plată fără numerar, ori inculpatul a efectuat o operațiune financiară, financiară, o plată, faptă care nu a fost ilegală, avea dreptul să apropie un card de POS, ci frauduloasă fiindcă a fost efectuată cu un card ce nu aparținea, adică fapta de a efectua operațiuni financiare în mod fraudulos prevăzută de art. 50 alin.1 C.pen Dacă se apreciază că raționamentul expus anterior nu poate fi reținut, atunci nu se poate trece peste faptul că art. 250 indice 1 C.pen.se referă la situația în care instrumentul de plată nu a apucat să fie folosit, fiind deținut în vederea utilizării viitoare. În acest context, infracțiunea prevăzută de art. 250 indice 1 alin. 1 C.pen. nu poate decât să fie absorbită de cea prevăzută de art. 250 alin. 1 C.pen, întrucât un card/instrument de plată nu poate fi utilizat decât dacă anterior l-ai și deținut în vederea utilizării. Astfel, infracțiunea prevăzută de art. 250 indice 1 alin. 1 C.pen nu poate fi reținută decât dacă instrumentul de plată deținut ilegal nu a apucat să fie utilizat

Din practica înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul Pentru Dezlegarea Unor Chestiuni de Drept În Materie Penală rezultă că, în cazul folosirii fără drept a unui card bancar, se rețin doar infracțiunile prevăzute de art. 250 indice 1 alin. 1 C.pen. și art. 360 alin. 1 C.pen. Astfel, prin Decizia 53/28.09.2022, referitoare la pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: "Dacă folosirea fără drept a unui

card bancar, în modalitatea contactless, la un terminal POS, pentru achitarea unor produse, întrunește elementele constitutive a două infracțiuni, respectiv acces ilegal la un sistem informatic, prevăzută de art. 360 alin. (1) din Codul penal, și efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos, prevăzută de art. 250 alin. (1) din Codul penal sau doar elementele constitutive ale infracțiunii de efectuare de operațiuni financiare în mod fraudulos, prevăzută de art. 250 alin. (1) din Codul penal", deși sesizarea a fost respinsă ca inadmisibilă, s-au reținut următoarele:

Înalta Curte de Casație și Justiție, asupra sesizării prealabile de față, constată că această chestiune de drept a fost soluționată pe calea recursului în interesul legii

Recursul în interesul legii sub aspectul interpretării unitare a noțiunii de acces fără drept la un sistem informatic a fost soluționat prin Decizia nr. 15 din 14 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 760 din 6 decembrie 2013, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că Folosirea la bancomat a unui card bancar autentic fără acordul titularului său, în scopul unor retrageri de numerar, constituie infracțiunea de efectuare de efectuări unui instrument de plată operațiuni financiare în mod fraudulos prin utilizarea permit uilizarea acestuia, prevăzută de art. 27 alin. (1) din Legea nr. 365/2002, în concurs ideal cu infracțiunea de acces, fără drept, la un sistem informatic comisă în scopul obtinerii de date informatice prin încălcarea măsurilor de securitate, prevăzută de art. 42 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 161/2003.

Este de notat că Decizia nr. 15 din 14 octombrie 2013 își produce efectele în continuare, deoarece incriminările faptei de efectuare de operațiuni financiare în mod fraudulos prin utilizarea unui instrument de plată electronică, inclusiv a datelor de identificare care permit utilizarea acestuia, prevăzută de art. 27 alin. (1) din Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic și a faptei de acces, fără drept, la un sistem informatic, prevăzută de art. 42 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 161/2003 au fost codificate de Codul penal actual în art. 250 - Efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos și, respectiv, în art. 360 - Accesul ilegal la un sistem informatic.

Pentru toate aceste considerente, s-a solicitat admiterea apelului și achitarea inculpatului pentru infracțiunea prevăzută de art. 250 indice 1 alin. 1 Cod penal.

În cadrul dezbaterilor s-a solicitat încetarea procesului penal în ceea ce privește infracțiunea de însușire a bunului găsit prevăzută de art. 240 alin. 1 C.pen.

III. Punctele de vedere ale părților

La termenul de judecată din data de 12.02.2026 **apelantul inculpat prin apărător**, având cuvântul, a menționat că este de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, apreciind că este o problemă reală de drept care nu se poate rezolva printr-o interpretare obișnuită, judiciară, având în vedere că există mai multe texte legale, incriminări care, practic, se suprapun.

Din acest punct de vedere apreciază că, pentru a îndeplini previzibilitatea legii penale, egalitatea de tratament juridic și aplicarea unitară a normelor de drept, trebuie sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție. A apreciat că există o suprapunere clară, deținerea apare și în art. 250 și în art. 250¹ și în art. 243, astfel că este clar că utilizarea presupune deținerea, însușirea presupune deținerea și este necesară o clarificare a acestor aspecte, pentru că legea penală trebuie să fie clară.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, a apreciat că nu este necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, dar lasă la aprecierea instanței cu privire la acest aspect. S-a menționat că s-a cristalizat o practică judiciară pe acest domeniu fiind chiar o discuție cu reprezentanții Institutului Național al Magistraturii, de unificare a practicii în acest domeniu.

IV. Punctul de vedere al completului de judecată

Completul de judecată de la Curtea de Apel Constanța investit cu soluționarea cauzei penale nr. ... apreciază necesară dezlegarea chestiunii de drept, de a cărei soluționare depinde soluția pe fondul cauzei, respectiv

”Dacă, în ipoteza deținerii și folosirii fără drept a unui instrument de plată fără numerar însușit pe nedrept, prin efectuarea unor operațiuni contactless, operează concursul de infracțiuni între art. 243 alin. 1 C.pen. (însușirea bunului găsit sau ajuns din eroare la făptuitor), Art. 250 alin. 1 Cod Penal (efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos) și Art. 250 indice 1 alin. 1 Cod Penal (operațiuni ilegale cu instrumente de plată fără numerar) sau suntem în prezența unității de infracțiuni ca urmare a absorbției infracțiunii prevăzute de art. 250 indice 1 alin. 1 Cod Penal în infracțiunea prev. de art. 243 alin. 1 C.pen. (”deținerea”) și în infracțiunea prev. de art. 250 alin. 1 C.pen. (”în vederea utilizării frauduloase a unui instrument de plată fără numerar”).”

Necesitatea soluționării de către Înalta Curte de Casație și Justiție a problemei de drept derivă din necesitatea oferirii unei interpretări corecte, logico-juridice a dispozițiilor legale aplicabile în cauză, după cum se vor releva în cele ce urmează.

Astfel, se impune expunerea pe largă dispozițiilor aplicabile:

Art. 243: Însușirea bunului găsit sau ajuns din eroare la făptuitor

(1) *Fapta de a nu preda în termen de 10 zile un bun găsit autorităților sau celui care l-a pierdut sau de a dispune de acel bun ca de al său se pedepsește cu închisoare de la o lună la 3 luni sau cu amendă.*

(2) *Cu aceeași pedeapsă se sancționează și însușirea pe nedrept a unui bun mobil ce aparține altuia, ajuns din eroare sau în mod fortuit în posesia făptuitorului, sau nepredarea acestuia în termen de 10 zile din momentul în care a cunoscut că bunul nu îi aparține.*

(3) *Împăcarea înlătură răspunderea penală.*

Art. 250 din Codul penal – Efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos

„(1) Efectuarea unei operațiuni de retragere de numerar, încărcare sau descărcare a unui instrument de monedă electronică ori de transfer de fonduri, valoare monetară sau monedă virtuală, prin utilizarea, fără consimțământul titularului, a unui instrument de plată fără numerar sau a datelor de identificare care permit utilizarea acestuia, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează efectuarea uneia dintre operațiunile prevăzute în alin. (1), prin utilizarea neautorizată a oricăror date de identificare sau prin utilizarea de date de identificare fictive.

(3) Transmiterea neautorizată către altă persoană a oricăror date de identificare, în vederea efectuării uneia dintre operațiunile prevăzute în alin. (1), se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.”

Art. 250¹ din Codul penal – Operațiuni ilegale cu instrumente de plată fără numerar

„(1) Deținerea în vederea utilizării frauduloase a unui instrument de plată fără numerar însușit prin săvârșirea uneia dintre faptele prevăzute la art. 228, art. 229, art. 233 - 236, art. 238, art. 239, art. 243, art. 244 și art. 295 se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

(2) Dobândirea pentru sine sau pentru altul, inclusiv prin primire, însușire, cumpărare sau ca urmare a unei operațiuni precum transferul, importul, exportul, vânzarea, transportul, distribuirea sau punerea la dispoziție în vederea utilizării frauduloase a unui instrument de plată fără numerar obținut prin săvârșirea uneia dintre faptele prevăzute la art. 228, art. 229, art. 233 - 236, art. 238, art. 239, art. 243, art. 244 și art. 295 se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

(3) *Fabricarea, producerea, primirea, deținerea, transmiterea sau punerea la dispoziție a unui dispozitiv, instrument, date informatice, echipamente, inclusiv hardware sau software, ori a oricăror alte mijloace, cu scopul de a servi la însușirea unui instrument de plată fără numerar prin săvârșirea uneia dintre faptele prevăzute la art. 228, art. 229, art. 233 - 236, art. 238, art. 239, art. 243, art. 244 și art. 295, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani.*

(4) *Cu pedeapsa prevăzută la alin. (3) se sancționează și dobândirea pentru sine sau pentru altul, inclusiv prin importul, exportul, vânzarea, transportul sau distribuția unui dispozitiv, instrument, date informatice, echipamente, inclusiv hardware ori software, sau a oricăror alte mijloace cu scopul de a servi la însușirea unui instrument de plată fără numerar prin săvârșirea uneia dintre faptele prevăzute la art. 228, art. 229, art. 233 - 236, art. 238, art. 239, art. 243, art. 244 și art. 295.”*

Prin Repertoriu drept penal actualizat ianuarie 2026 publicat pe site-ul Institutului Național al Magistraturii, ca urmare a întâlnirilor președinților secțiilor penale de la nivelul Curților de Apel, a Înaltei Curți de Casație și Justiție și a procurorilor, s-a arătat cu privire la posibilitatea reținerii în concurs a infracțiunii prevăzute de art.250 indice 1 alin. (1) C.pen. cu infracțiunea prevăzută de art. 250 alin. (1) C.pen. (*Minuta întâlnirii procurorilor șefi de secție din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcției Naționale Anticorupție, Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și al parchetelor de pe lângă curțile de apel – 5-6 decembrie 2024, pag. 24*) faptul că ” În opinia noastră, infracțiunea prev. de art. 250 alin. (1) C.pen. poate fi reținută în concurs cu cea prev. de art. 250 indice 1 alin. (1) C.pen., această din urmă infracțiune nefiind absorbită natural sau legal în conținutul celei dintâi. În primul rând, absorbția naturală a unei infracțiuni în conținutul alteia decurge din natura intrinsecă a faptei și nu din modul de incriminare a infracțiunii, când intervine absorbția legală și devine o infracțiune complexă. Or, din acest punct de vedere, nu se poate susține că infracțiunea prevăzută de art. 250 alin. (1) C.pen., în oricare dintre variantele elementului material, include, în mod natural deținerea instrumentului de plată fără numerar. În esență, în raport cu operațiunile incriminate prin dispozițiile art. 250 alin. (1) C.pen., deținerea reprezintă un act de pregătire, incriminat distinct, în considerarea pericolului prezentat de infracțiunea în vederea căreia este săvârșit, respectiv cea de efectuare de operațiuni financiare în mod fraudulos. Or, actele de pregătire sunt, în general, acte de retragere de numerar, încărcare sau descărcare a unui instrument de monedă electronică ori de transfer de fonduri, valoare monetară sau monedă virtuală. Conform pct. 4 al Expunerii de motive a Legii nr. 207/2021, introducerea dispozițiilor art. 250 indice 1 C.pen. a fost determinată de transpunerea Directivei (UE) 2019/713 a Parlamentului european și a Consiliului, denumită Directiva non-cash, având în vedere pericolozitatea sporită a acesteia, ce rezultă din săvârșirea unei infracțiuni necesare comiterii infracțiunii, făptuitorul putând realiza operațiunile descrise de dispozițiile art. 250 alin. (1) C.pen., în absența unei activități de deținere a instrumentului de plată fără numerar utilizat în mod fraudulos, cum ar fi, de pildă, ipoteza în care autorul operațiunii frauduloase intră doar în contact cu acesta din urmă, deținerea presupunând prin natura ei o activitate desfășurată în timp. De altfel, prin incriminarea ca infracțiuni autonome, de sine stătătoare, actele de pregătire dobândesc individualitate penală distinctă, iar în cazul săvârșirii infracțiunii-scop, în raport de care pregătirea, cu propria relevanță penală, nu reprezintă decât infracțiunea-mijloc, prin care se creează condițiile favorabile în vederea atingerii scopului, răspunderea penală este antrenată pentru o pluralitate de infracțiuni. Prin urmare, având în vedere că nici din natura intrinsecă a faptei descrise de art. 250 alin. (1) C.pen. și nici din conținutul acestei norme de incriminare nu rezultă caracterul indispensabil al săvârșirii prealabile a infracțiunii prev. de art. 250 indice 1 alin. (1) C.pen., în ipoteza realizării tipicității ambelor fapte se impune soluția concursului de infracțiuni. În majoritate,

a fost agreată opinia INM. S-a exprimat și opinia conform căreia reținerea unei singure infracțiuni, respectiv cea prevăzută de art. 250 alin. (1) C.pen., se justifică prin faptul că, în ipoteza sustragerii unui card bancar, folosit ulterior în mod fraudulos, nu este realizată tipicitatea faptei de furt, bunul sustras neavând per se o valoare economică, motiv pentru care nu se poate reține situația premisă a infracțiunii prev. de art. 250 indice 1 alin. (1) C.pen.

În același document publicat de către Institutul Național al Magistraturii s-a identificat opinia potrivit căreia "în ipoteza în care unitatea bancară la care este deschis contul bancar vizat de operațiunile ilicite menționate la art. 250 alin. 1 C.pen. este și emitent al instrumentului de plată fără numerar și a datelor de identificare ale acestuia folosite în mod fraudulos. Apreciem, în concordanță cu opinia titularului sesizării, că în cazul infracțiunii de efectuare de operațiuni financiare în mod fraudulos prev. de art. 250 alin. 1 și 2 C.pen. săvârșite în legătură cu contul bancar al unei persoane, au calitatea de persoană vătămată atât titularul contului bancar cât și unitatea bancară la care a fost deschis contul.

Astfel, potrivit art. 250 alin. 1 C.pen., efectuarea unei operațiuni de retragere de numerar, încărcare sau descărcare a unui instrument de monedă electronică ori de transfer de fonduri, valoare monetară sau monedă virtuală, prin utilizarea, fără consimțământul titularului, a unui instrument de plată fără numerar sau a datelor de identificare care permit utilizarea acestuia, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani. Conform art. 180 alin. 1 C.pen., prin instrument de plată fără numerar se înțelege un dispozitiv, un obiect sau o înregistrare, protejat, respectiv protejată, material ori nematerial, respectiv materială ori nematerială, sau o combinație a acestora, altul, respectiv alta decât o monedă cu valoare circulatorie și care, singur, respectiv singură sau împreună cu o procedură sau un set de proceduri, permite deținătorului sau utilizatorului transferul de bani sau valoare monetară, inclusiv prin monedă electronică sau monedă virtuală. Raportat la conținutul art. 250 alin. 1 C.pen., rezultă că în cazul infracțiunii de efectuare de operațiuni financiare în mod fraudulos săvârșite în legătură cu contul bancar al unei persoane sunt afectate următoarele raporturi juridice, toate create între unitatea bancară și titularul contului bancar: - raportul juridic aferent contractului de cont bancar curent, reglementat de dispozițiile art. 2184-2190 C.civil; - raportul juridic aferent contractului de depozit, credit etc. în baza căruia în contul bancar se află o anumită sumă de bani la dispoziția titularului său; - raportul juridic aferent convenției prin care unitatea bancară a pus la dispoziția titularului contului instrumentul de plată fără numerar și datele de identificare care permit utilizarea acestuia, reglementat de dispozițiile Legii nr. 190/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative. Fără a efectua o analiză detaliată a modului în care aceste raporturi juridice se întrepătrund, trebuie reținut că, potrivit art. 2184 C.civil, în cazul în care depozitul bancar, creditul sau orice altă operațiune bancară se realizează prin contul curent, titularul contului poate să dispună în orice moment de soldul creditor al contului, cu respectarea termenului de preaviz, dacă acesta a fost convenit de părți. Raportat la această dispoziție legală, rezultă fără dubii că titularul contului bancar va avea întotdeauna calitatea de persoană vătămată în cazul infracțiunii de efectuare de operațiuni financiare în mod fraudulos săvârșite în legătură cu contul său bancar. Practic, titularul contului este persoana care, indiferent de natura convenției care se află la baza deschiderii contului curent (contract de credit, contract de depozit, convenție de plată a salariilor etc.), poate dispune de sumele de bani aflate în contul respectiv. Implicit, în cazul în care asupra disponibilului din contul său bancar sunt efectuate operațiunile ilicite incriminate de art. 250 alin. 1 C.pen., titularul contului va suferi o vătămare materială, având așadar calitatea de persoană vătămată în sensul art. 79 C.proc.pen. Chiar și în situația în care unitatea bancară emitentă a instrumentului de plată fără numerar folosit în mod fraudulos îl va despăgubi pe titular conform dispozițiilor art.173-179 din Legeanr.209/2019, acesta își menține calitatea de persoană vătămată, putându-se constitui parte civilă în procesul penal, cu atât mai mult cu cât despăgubirea menționată vizează doar

suma aferentă operațiunii de plată neautorizate, fără a include alte pagube, inclusiv de natură morală, pe care titularul contului le-ar putea suferi. Referitor la unitatea bancară, aceasta este emitentul instrumentului de plată fără numerar și a datelor de identificare ale acestuia folosite în mod fraudulos și, totodată, în majoritatea situațiilor, proprietarul sumelor de bani depuse în conturile clienților săi, care dețin, în ceea ce privește disponibilul din cont, doar un drept de creanță. Relevante în acest sens sunt dispozițiile art. 2191 alin. 1 C.civil în ce privește depozitul bancar și art. 2105 alin. 1 C.civil cu privire la regulile generale aplicabile în materia depozitului de fonduri bănești. Totodată, în calitate de emitent al instrumentului de plată fără numerar și a datelor de identificare ale acestuia folosite în mod fraudulos, în sarcina băncii se naște, conform art. 173 din Legea nr. 209/2019, obligația de a rambursa, imediat sau cel târziu la sfârșitul următoarei zile lucrătoare, valoarea operațiunii de plată neautorizate, respectiv de a readuce contul de plăți debitat la situația în care s-ar fi aflat dacă operațiunea de plată neautorizată nu ar fi avut loc, cu excepțiile prevăzute la art. 179 alin. 2 din același act normativ. Raportat la cele arătate, rezultă că în cazul infracțiunii prevăzute de art. 250 alin. 1 C.pen., autorul faptei realizează practic o inducere în eroare a unității bancare (sau, mai exact, a sistemul informatic al acesteia), determinând-o, prin folosirea frauduloasă a unui instrument de plată fără numerar sau a datelor de identificare care permit utilizarea acestuia, să efectueze o plată cu privire la titularul instrumentului de plată nu își dăduse niciodată acceptul. Drept urmare, în cazul infracțiunii de efectuare de operațiuni financiare în mod fraudulos, sunt vătămate atât interesele unității bancare (depozitar al sumei de bani care reprezintă obiectul material al infracțiunii), cât și interesele titularului contului bancar (persoană abilitată să folosească oricând disponibilul aflat în cont). În aceste condiții, apreciem că atât unitatea bancară cât și titularul contului vor avea calitatea de subiecți pasivi ai infracțiunii și, implicit, de persoane vătămate în procesul penal. Participanții la întâlnire au agreeat, în unanimitate, opinia INM, pentru argumentele prezentate în susținerea acesteia, subliniindu-se și că unitatea bancară are calitatea de persoană vătămată în situația expusă, chiar și în cazul în care nu va despăgubi pe titularul contului bancar”.

Se pune problema așadar a consecințelor juridice aplicabile ca urmare a suprapunerii elementelor materiale ale infracțiunilor în discuție total sau parțial, prin raportare și la noțiunile doctrinare de absorbție legală sau naturală. Absorbția naturală în literatura de specialitate română este lipsită de o definiție concretă sau de stabilirea unor criterii legale subsumându-se noțiunii de infracțiune complexă prev. de art. 36 alin. (2) C.pen. care reglementează faptul că *„infracțiunea este complexă când în conținutul său intră, ca element constitutiv sau ca element circumstanțial agravant, o acțiune sau o inacțiune care constituie prin ea înșăși o faptă prevăzută de legea penală.”* Totuși, această definiție nu este a infracțiunii complexe naturale ci doar a infracțiunii complexe legale.

S-a constatat în doctrină că din această definiție se poate trage concluzia că în structura infracțiunii complexe se include conținutul altei infracțiuni, care în cadrul acestei sinteze juridice își pierde autonomia infracțională, infracțiunea complexă purtând denumirea de infracțiune absorbantă în timp ce cea ce este inclusă în conținutul său poartă denumirea de infracțiune absorbită. Doctrina a mai observat că la crearea infracțiunii complexe este necesar a exista latura obiectivă și latura subiectivă ale faptelor care intră în conținutul infracțiunii complexe, în sensul că una dintre infracțiuni servește ca mijloc pentru realizarea celeilalte, ce constituie scopul activității infracționale a făptuitorului.

Atâta vreme cât, deținerea și folosirea fără drept a unui instrument de plată fără numerar însușit pe nedrept, prin efectuarea unor operațiuni contactless se subsumează aparent atât infracțiunii prevăzute de art. 243 alin. 1 C.pen. în varianta dispunerii de acel bun ca de al său se, precum și efectuării de operațiuni de retragere de numerar încărcare sau descărcare a unui instrument de monedă electronică, cât și deținerii în vederea utilizării frauduloase, se impune analiza mai departe a absorbției infracțiunii prevăzute de art. 250

indice 1 C.pen. în art. 243 alin. 1 C.pen. ("dispunerea" care implică deținere) și în art. 250 C.pen. ("efectuare de operațiuni de descărcare" care implică utilizarea frauduloasă), valorile sociale ocrotite de cele trei texte fiind parțial comune. Cu atât mai mult cu cât folosirea imediată a unui instrument de plată electronic, prin efectuarea de plăți contactless implică deținerea acestuia pe perioada efectuării respectivelor tranzacții, durata prin ipoteză fiind cea strict necesară pentru ducerea la bun sfârșit a raționamentului infracțional.

Soluția dată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 53/2022 Dosar nr. 1242/1/2022 pronunțată în ședință publică la data de 28 septembrie 2022, publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 1120 din 21 noiembrie 2022 cu privire la următoarea chestiune de drept „*Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că există o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată*”, a fost respinsă ca inadmisibilă, aspect care nu conduce la o suprapunere a chestiunilor solicitate a fi dezlegate de către instanța supremă.

Prin această decizie s-a apreciat că a fost sesizat completul competent din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a judeca recursul în interesul legii formulat de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție prin Sesizarea nr. 11.874/2.670/III-5/2011 prin care s-a solicitat interpretarea unitară a noțiunii de acces, fără drept, la un sistem informatic, în vederea interpretării și aplicării unitare a dispozițiilor art. 42 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 161/2003, ce încriminau anterior Codului penal actual infracțiunea de acces, fără drept, la un sistem informatic.

S-a menționat că o astfel de chestiune de drept soluționată neunitar în jurisprudență a fost determinată de înțelegerea diferită de către instanțele judecătorești a diferențierii practice între montarea la ATM a dispozitivelor de citire a benzii magnetice a cardului autentic și a codului PIN aferent acestuia, respectiv folosirea la bancomat a cardului falsificat ori chiar a celui autentic, fără acordul titularului său, însă soluționarea recursului în interesul legii a făcut necesară tranșarea obligatorie de către Înalta Curte a chestiunii accesului la un sistem informatic, chestiune ce face obiectul prezentei sesizări de pronunțare a unei hotărâri prealabile.

Recursul în interesul legii sub aspectul interpretării unitare a noțiunii de acces fără drept la un sistem informatic a fost soluționat prin **Decizia nr. 15 din 14 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 760 din 6 decembrie 2013**, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat că „Folosirea la bancomat a unui card bancar autentic, fără acordul titularului său, în scopul efectuării unor retrageri de numerar, constituie infracțiunea de efectuare de operațiuni financiare în mod fraudulos prin utilizarea unui instrument de plată electronică, inclusiv a datelor de identificare care permit utilizarea acestuia, prevăzută de art. 27 alin. (1) din Legea nr. 365/2002, în concurs ideal cu infracțiunea de acces, fără drept, la un sistem informatic comisă în scopul obținerii de date informatice prin încălcarea măsurilor de securitate, prevăzută de art. 42 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 161/2003”.

Este de notat că Decizia nr. 15 din 14 octombrie 2013 își produce efectele în continuare, deoarece incriminările faptei de efectuare de operațiuni financiare în mod fraudulos prin utilizarea unui instrument de plată electronică, inclusiv a datelor de identificare care permit utilizarea acestuia, prevăzută de art. 27 alin. (1) din Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic și a faptei de acces, fără drept, la un sistem informatic, prevăzută de art. 42 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 161/2003 au fost codificate de Codul

penal actual în art. 250 – Efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos și, respectiv, în art. 360 – Accesul ilegal la un sistem informatic.

Pentru a statua în sensul existenței concursului ideal de infracțiuni, Înalta Curte a argumentat, în finalul subsecțiunii 6.3.3., că: ” Prin folosirea la ATM a cardului autentic, fără acordul titularului său, se accesează fără drept un sistem informatic, în scopul obținerii de date informatice, prin încălcarea măsurilor de securitate, faptă incriminată de art. 42 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 161/2003.

În cazul în care cardul este folosit pentru retrageri de numerar, având în vedere că accesul la sistemul informatic inițiat prin folosirea codului PIN se epuizează prin retragerea de numerar, ia naștere un concurs ideal cu infracțiunea prevăzută de art. 27 alin. (1) din Legea nr. 365/2002. Astfel, dacă ulterior accesului fără drept la un sistem informatic, în scopul obținerii de date informatice, prin încălcarea măsurilor de securitate, se vor efectua și operațiuni financiare (retrageri de sume, plăți, transferuri etc.), infracțiunea de acces neautorizat va veni în concurs cu infracțiunea prevăzută de art. 27 alin. (1) din Legea nr. 356/2002, constând în efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos, infracțiuni aflate în concurs ideal.

Făptuitorul transmite prin intermediul componentelor sistemului (tastatură) solicitări către unitatea centrală de prelucrare a sistemului, care îi vor permite posesorului nelegitim al cardului accesul către date informatice din sistemul bancar. Prin aceasta, datele informatice stocate au devenit vulnerabile, integritatea lor fiind amenințată. Legătura de cauzalitate dintre acțiunea făptuitorului și urmarea produsă datelor informatice rezultă din însăși materialitatea faptei.”

Or, tehnologia contactless asigură aceeași funcție a cardului bancar, acesta putând fi folosit la un terminal POS sau ATM, prin simpla apropiere a cardului de acestea fiind accesate aceleași sisteme informatice.

Analiza concursului de infracțiuni în ceea ce privește cele două infracțiuni reglementate de art. 360 C.pen. și art. 250 C.pen. a primit dezlegarea de drept mai sus amintită, nefiind însă obiectul prezentei sesizări care are în vedere infracțiuni contra patrimoniului.

Pentru aceste considerente, se apreciază necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, în baza art. 476 Cod procedură penală, din oficiu, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, respectiv.

”Dacă, în ipoteza deținerii și folosirii fără drept a unui instrument de plată fără numerar însușit pe nedrept, prin efectuarea unor operațiuni contactless, operează concursul de infracțiuni între art. 243 alin. 1 C.pen. (însușirea bunului găsit sau ajuns din eroare la făptuitor), Art. 250 alin. 1 Cod Penal (efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos) și Art. 250 indice 1 alin. 1 Cod Penal (operațiuni ilegale cu instrumente de plată fără numerar) sau suntem în prezența unității de infracțiuni ca urmare a absorbției infracțiunii prevăzute de art. 250 indice 1 alin. 1 Cod Penal în infracțiunea prev. de art. 243 alin. 1 C.pen. (”deținerea”) și în infracțiunea prev. de art. 250 alin. 1 C.pen. (”în vederea utilizării frauduloase a unui instrument de plată fără numerar”).”

În baza art. 476 alin. 2 Cod procedură penală, va dispune suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept, cauza fiind repusă pe rol pentru discutarea sesizării, fiind parcurse etapele procesuale ale judecării cauzei în apel.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

În baza art. 476 Cod procedură penală dispune sesizarea, din oficiu, a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, respectiv.

”Dacă, în ipoteza deținerii și folosirii fără drept a unui instrument de plată fără numerar însușit pe nedrept, prin efectuarea unor operațiuni contactless, operează concursul de infracțiuni între art. 243 alin. 1 C.pen. (însușirea bunului găsit sau ajuns din eroare la făptuitor), Art. 250 alin. 1 Cod Penal (efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos) și Art. 250 indice 1 alin. 1 Cod Penal (operațiuni ilegale cu instrumente de plată fără numerar) sau suntem în prezența unității de infracțiuni ca urmare a absorbției infracțiunii prevăzute de art. 250 indice 1 alin. 1 Cod Penal în infracțiunea prev. de art. 243 alin. 1 C.pen. (*”deținerea”*) și în infracțiunea prev. de art. 250 alin. 1 C.pen. (*”în vederea utilizării frauduloase a unui instrument de plată fără numerar”*).”

În baza art. 476 alin. 2 Cod procedură penală, dispune suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Definitivă.

Pronunțată prin punerea hotărârii la dispoziția părților și a procurorului, prin mijlocirea grefei instanței, astăzi, 26 februarie 2026.

Președinte-judecător,

Judecător,

Grefier,

Red. jud.
2ex./03.03.2026